

نمونه عملی از شهیدان رجایی و بهشتی بود

گفت‌وگو با رئیس دانشگاه آزاد اسلامی

محمد مهدی طهرانچی، متولد ۱۳۴۴ در تهران است. طهرانچی دارای کارشناسی و کارشناسی ارشد فیزیک از دانشگاه شهید بهشتی است. همچنین در سال ۱۳۷۶ از Moscow Institute of Physics and Technology and دکترای فیزیک نظری دریافت کرده است. وی در سال ۱۳۸۵ به مقام استادی رسیده و در سال ۱۳۹۱ نیز به عنوان استاد نمونه کشوری انتخاب شد. وی استاد دانشکده فیزیک دانشگاه شهید بهشتی بود، در اردیبهشت ۱۳۹۱ توسط کامران دانشجو به سرپرستی دانشگاه شهید بهشتی منصوب شد. دکتر طهرانچی در تیر ۱۳۹۶ با تصویب شورای عالی انقلاب فرهنگی به عضویت هیئت انمائی دانشگاه آزاد اسلامی درآمد. سپس در آبان ۱۳۹۷، رئیس دانشگاه آزاد شد.

نمونه‌ای را به یاد دارم که ایشان تمام مراحل تصمیم‌گیری آن موضوع را طی کرده بودند، ولی وقتی نکات متخصصین خدمت‌شان ارائه شد با تعجب دیدیم که آن نکات را پذیرفتند و کار را متوقف کردند. حاج آقای رئیسی آدم‌شناس خبره‌ای بود. به هر حال ایشان قاضی بودند و خودشان باید به علم می‌رسیدند. یکی از نکاتی که ایشان را مشورت‌پذیر کرده بود همین موضوع بود، چون یک قاضی برای اینکه به علم برسد باید جامع‌الاطراف باشد. بارها شده بود که تصمیم خود آقای رئیسی چیز دیگری بود و بعد از اینکه خدمت ایشان رسیده و مطالبی را عرض کرده بودم، دیدم ایشان تغییر مسیر دادند. حتی گاهی اوقات در شورای انقلاب فرهنگی نظر دیگری داشتند، ولی در جلسه شورا اعلام می‌کردند که همه نظر بدهند. بعد از اینکه غالب جمع نظرات خود را بیان می‌کردند، دبیر شورا از ایشان می‌خواست که جمع‌بندی کنند. ولی آقای رئیسی می‌فرمودند که مثلاً چهار نفر باقی مانده‌اند. آنها هم نظرشان را بگویند. از همه مهم‌تر اینکه در جمع‌بندی خود هم نظرات تک تک افراد را تا آخرین نفر در نظر می‌گرفتند.

• به نظر شما که خودتان هم از مدیران پرتلاش کشور هستید این روحیه خستگی‌ناپذیری از کجا ناشی می‌شود؟

از خود را ندیدم و وقف کردن برای مردم، از ولی نعمت دانستن مردم. بین کسی که خود را بر مردم می‌بیند و کسی که خودش را خادم مردم می‌داند تفاوت بسیار است. برای آقای رئیسی مردم موضوعیت داشت. بعد از شهادت ایشان یک کشاورز پیرمرد روستایی جلوی مراگرفت و جمله‌ای گفت که خیلی تکان دهنده بود. تسلیت گفت و بعد گفت: «آقای رئیسی مال طبقه اشراف نبود. آنها که دارند کار خودشان را می‌کنند. حاج آقا مال ماها و به فکر ما بود.» یک نفر از ته روستا با همه وجود مردم محوری شهید رئیسی را درک کرده است. این پاسخی است به شبانه‌روز به فکر مردم بودن و خود را وقف آنان کردن و از همه مهم‌تر عبادت خدا را در خدمت خلق دیدن. همین ویژگی بارز ایشان بود که باعث شد خدا محبتش را این گونه در دل مردم قرار دهد.

نکته ویژه دیگری که در این شهید بزرگوار تجسم داشت این بود که برخلاف همه شایعاتی که بر علیه ایشان منتشر کردند، شهید رئیسی برای فردا کار نمی‌کرد. بارها خودم از ایشان شنیدم که گفتند: «من خدمت حضرت آقا عرض کردم بعضی از کارها در جمهوری اسلامی فدایی می‌خواهد. به همین علت حاضر در انتخابات شرکت کنم و در یک دوره ریاست جمهوری این کار را انجام بدهم.»

می‌کردی، اصلاً تصور نمی‌کردی که با یک رئیس جمهور صحبت می‌کنی. چه در دورانی که در آستان قدس بودند و چه بعد از آن که رئیس جمهور شده بودند و رأی مردم را داشتند، خیلی خاضع و خاکی بودند و راحت می‌توانستی با ایشان صحبت کنی.

بحث خستگی‌ناپذیری شان هم که دیگر شهره عام و خاص است. یادم است در یک سفر خارجی همراه ایشان بودیم. با توجه به اینکه تعداد پروازها کم بود، باید بعد از چهار روز پرواز انجام می‌شد. اما ایشان به صورت فشرده و شبانه‌روزی کارها را ظرف همان دو روز اول انجام دادند و گفتند: «من دیگر کاری ندارم. باید برگردم.» گفتیم: «حاج آقا! الان پرواز نیست.» گفت: «بروید بگردید ببینید من چطوری می‌توانم برگردم. من دیگر اینجا کاری ندارم.» معمولاً کسی که به خارج از کشور می‌رود تمایل دارد برود مناطق دیدنی آن کشور را هم ببیند، ولی ایشان ابداً. سریع از ما جدا شد و یک مسیر طولانی، حدود ۹ ساعت پرواز اضافه‌تر گرفت که زودتر برگردد. در آستان قدس هم همین طور بودند. معمولاً وقت‌هایی که برای ملاقات به بنده می‌دادند، آخر وقت بود و علی‌رغم اینکه جسم یاری نمی‌کرد، ولی کاملاً هوشیار و بادقت به صحبت‌ها گوش می‌کردند.

• شما اشاره کردید که ایشان خیلی قائل به کار کارشناسی بودند و به نظرات متخصصین گوش می‌کردند. اگر در این نظرات کارشناسی نظری بود که برخلاف نظر خودشان بود، چه واکنشی نشان می‌دادند؟

من دیگر اینجا کاری ندارم

یادم است در یک سفر خارجی همراه ایشان بودیم. با توجه به اینکه تعداد پروازها کم بود، باید بعد از چهار روز پرواز انجام می‌شد. اما ایشان به صورت فشرده و شبانه‌روزی کارها را ظرف همان دو روز اول انجام دادند و گفتند: «من دیگر کاری ندارم. باید برگردم.» گفتیم: «حاج آقا! الان پرواز نیست.» گفت: «بروید بگردید ببینید من چطوری می‌توانم برگردم. من دیگر اینجا کاری ندارم.» معمولاً کسی که به خارج از کشور می‌رود تمایل دارد برود مناطق دیدنی آن کشور را هم ببیند، ولی ایشان ابداً. سریع از ما جدا شد و یک مسیر طولانی، حدود ۹ ساعت پرواز اضافه‌تر گرفت که زودتر برگردد. در آستان قدس هم همین طور بودند. معمولاً وقت‌هایی که برای ملاقات به بنده می‌دادند، آخر وقت بود و علی‌رغم اینکه جسم یاری نمی‌کرد، ولی کاملاً هوشیار و بادقت به صحبت‌ها گوش می‌کردند.

• کمی از ویژگی‌های شهید آیت‌الله رئیسی، برای ما بفرمایید.

سخن گفتن از شهید رئیسی و ویژگی‌های ایشان در واقع ذکر خیر یک مؤمن است. حضرت امام در کتاب «ریا و عجب» خود حدیثی را ذکر می‌کنند که اگر کسی خودش را اصلاح نکند و بخواهد به اصلاح جامعه بپردازد، خودش را به هلاکت انداخته است. آیت‌الله رئیسی کسی بود که خودش را ساخته بود.

حضرت آقا در اسفند ماه سال ۹۴ بعد از سال‌ها تولیت مرحوم طبسی حکم تولیت آستان قدس را به آیت‌الله رئیسی سپردند و قرار بود ایشان تحولات مورد نظر رهبری را اجرایی کنند. ایشان با نیت خالص عازم مشهد شدند. اولین نکته جالب توجه در اینجا این است که ایشان اهل مشهد بودند، ولی خانه‌ای در این شهر نداشتند و در یکی از ساختمان‌های متعلق به آستان در نزدیکی حرم ساکن شدند.

ایشان به محض دریافت حکم تیمی را فراخوان کردند که روی بحث تحول علم و فرهنگ در آستان قدس تدبیر کنند. آن زمان بنده در دانشگاه شهید بهشتی بودم. تیمی تشکیل شد که بنده و مرحوم روستاآزاد نیز جزو آن بودیم و در کنار هم یک حلقه مشورتی برای این حرکت ایجاد کردیم. این مشورت‌پذیری و ارج نهادن به تخصص خود یکی از ویژگی‌های ممتاز شهید رئیسی بود که در تمام طول حرکت ایشان شاهد هستیم.

• ارتباط مستقیم با ایشان نداشتید؟

بعد از اینکه مسئولیت من در دانشگاه شهید بهشتی تمام شد و کار این گروه مشورتی هم به نوعی به پایان رسید، یک روز در اسفند ۹۵ از من خواستند که به دیدن شان بروم. مواجهه‌های نزدیک بنده با ایشان از همان روز شروع شد. مواجهه‌هایی که ثابت می‌کرد فارغ از آنچه که در عالم سیاست می‌گذرد، می‌توانی روی رفاقتش حساب کنی. از همان جا بود که من مجدوب این شخصیت شدم.

اولین ویژگی حاج آقا رئیسی مراقبه ایشان بود. این نکته بسیار مهم است. نفسانیت خودش را به شدت کنترل می‌کرد. با اعضای خانواده ایشان که صحبت می‌شد می‌گفتند ما مرتب شاهد تغییرات و علو روحی حاج آقا هستیم. دوران سه ساله‌ای هم که در آستان قدس رضوی بودند مسیر بسیار سازنده‌ای برای ایشان بود. ایشان به شدت مشورت‌پذیر بود و به نظر اهل تخصص توجه می‌کرد. من این خصیصه را کمتر در مسئولین دیده‌ام.

• مورد دیگری از این دست دارید؟

نکته بعدی که می‌توانم با اطمینان به آن شهادت بدهم اینکه ایشان هیچ تفاوتی با دوران قبل از ریاست جمهوری نکرده بودند، بلکه خاضع‌تر و خاکی‌تر و حتی محتاط‌تر هم شده بودند. وقتی با ایشان صحبت

رئیس عزیز

ویژه‌نامه چهلمین روز عروج شهدای خدمت